

SENTÈNCIA de 14 de maig de 2004

**Pagament del deute: destinatari del pagament.- Costes:
criteris per a la seva imposició.- Càrrega de la prova.-
Valoració de la prova**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI LA PLETA DE LES BONS va interposar demanda, en data 13-1-2003, envers el Sr. Joan Ramon B.Z. en reclamació de quantitat derivada de l'impagament de determinades despeses comunitàries i que suposava l'import de 2812,60 €, amb més els interessos legals des de la contesta i amb imposició de la totalitat de les costes processals.

La representació processal del Sr. Joan Ramon B.Z. va oposar-se a la demanda, per escrit de data 27-1-2003, i va sol·licitar la desestimació de la demanda i la imposició a la part agent de les costes processals.

II.- L'Honorable Batlle, constituïda en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 29-9-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX: Que estimant en part la demanda interposada per la COMUNITAT DE PROPIETARIS DE L'EDIFICI "LA PLETA DE LES BONS" contra el Sr. Joan Ramon B.Z., ha de condemnar i condemna aquest darrer a pagar a la primera la quantitat de 1.286,55 Euros, més els interessos legals que es meritin a comptar des de la fermesa de la present sentència i fins el dia del total pagament del deute, imposant al demandat la totalitat de les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.

III.- La part defenent ha interposat recurs d'apel·lació contra la sentència dictada per l'Honorable Batlle i, en data 19-1-2004, va presentar llur escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments en ell continguts, demanava que es revoqués la sentència

d'instància i es declarés que el defenent no és deutor envers la Comunitat de propietaris. I, de forma subsidiària, sol·licitava que es revoqués la sentència i no es fes imposició de les costes processals de primera instància.

Per el contrari, la part agent va formular llur escrit de contesta a les conclusions, de data 12-3-2004, on va demanar que es procedís a confirmar la sentència dictada a la instància i s'imposessin a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs d'apel·lació formulat per la part defenent s'orienta a la impugnació, amb caire principal, dels arguments emprats pel jutge a quo en el Considerant II de la seva sentència. Així, entén que en aquest considerant no es recull amb exactitud els pagaments realitzats pel defenent, tota vegada que s'oblida recollir, en primer lloc, el pagament de data 15-12-2000 per un import de 958,35 € (document núm. 3 aportat per la part defenent), essent aliè a la part defenent si els diners van ingressar o no a les arques de la Comunitat i, en segon lloc, el pagament, per càrrec bancari, de data 5-6-2001, per import de 374,48 €. I, amb caire subsidiari, i pel cas que fracassés la impugnació principal, es combat el que es disposa al considerant IV de la sentència en matèria de costes processals, per quant es va imposar les costes processals a la part defenent malgrat tractar-se d'una hipòtesi d'estimació parcial de la demanda.

II.- Convé, per part d'aquesta Sala, procedir en primer terme a l'anàlisi de la impugnació que, amb caire principal, efectua la part recurrent de la sentència i, en concret del Considerant II, on al seu criteri no inclou la sentència d'instància els dos pagaments abans referits que haurien de disminuir la quantitat deguda, fins a concloure que el defenent res devia a la Comunitat en el moment d'interposar-se la demanda.

Respecte del primer pagament que la part recurrent considera que s'ha de deduir de l'import de la condemna, consistent en l'import de 958,35 € s'ha d'establir el que segueix. La part apel·lant entén que el document que es troba al foli 63 acredita el pagament de l'esmentada quantitat, però aquesta Sala no pot compartir

aquesta argumentació. En efecte, el rebut per l'import de 159.456 ptes no esdevé un instrument hàbil per a acreditar el pagament de la referida quantitat perquè, en primer terme, no es troba signat; en segon terme, porta el segell d'una immobiliària anomenada "Ciutat Pubilla", però no consta provat a les actuacions que aquesta immobiliària fos l'anterior administradora de la Comunitat de propietaris agent, sinó que de la prova existent a les actuacions no s'ha constatat qui era l'anterior administrador, a la vegada que en la contesta a la demanda (foli 43) es fa menció que l'anterior administrador era el Sr. S., sense que consti tampoc quina relació té aquest senyor amb la immobiliària Ciutat Pubilla. En definitiva, les carències del document no poden acreditar que la part defenent hagués complert amb l'obligació del deutor de complir amb la seva prestació i portar a terme el pagament a favor del veritable creditor o de la persona autoritzada o que representés a aquest.

Quant al segon pagament que la recurrent considera que s'ha de descomptar, per un import de 374,48 €, assevera la part apel·lant que aquest rebut fou presentat al cobrament en dates 5 de març, 5 de juny i 10 d'agost de 2001 i que fou atès en dia 5 de juny de 2001. I, aleshores, raona que no procedeix duplicar el pagament d'aquesta quantitat. Si es procedeix a analitzar la prova practicada resulta que els documents que es troben als folis 25 i 26 es refereixen al mateix import i ambdós porten el mateix nombre de referència (98965 04). I, en aquest ordre d'idees, cal afirmar que correspon a la part agent la prova dels fets constitutius de les seves pretensions, com és l'acreditació de l'obligació i l'import de la prestació dinerària que es deu, mentre que es càrrega probatòria del defenent l'acreditació dels fets extintius, impeditius o excloents. I, en consonància amb aquestes precisions, del material probatori no es pot inferir que existissin dos rebuts pel mateix import i amb el mateix referent girats per la Comunitat de propietaris, sense que pugui disculpar la manca de prova la referència a la inadequada gestió de l'anterior administrador. Per consegüent, no provada l'existència de dos rebuts diferents del mateix import i, acreditat el pagament bancari en data 5-6-2001, cal estimar aquest greuge i revocar la sentència d'instància en el sentit de deduir de la condemna del defenent la quantitat de 374,48 €.

III.- L'èxit de la pretensió principal de forma parcial fa innecessari l'estudi de la pretensió articulada amb caire subsidiari, a la vegada que, en matèria de costes processals, i en aplicació d'allò que es preveu a la Novel·la 82, cap. X, no s'escau la imposició de les costes

processals de primera instància, atès que ens trobem front a un supòsit d'acolliment parcial de la demanda. En el mateix senti, l'èxit del recurs d'apel·lació, encara que parcial, justifica el no pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM EN PART el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Joan Ramon B.Z. contra la sentència de data 29-9-2003, dictada per l'Honorable Batlle i revoquem la seva part dispositiva en el sentit de fixar la quantitat que correspon abonar a la part defenent en la suma de 912,07 €, amb més els interessos legals a comptar des de la data de la fermesa de la sentència de primera instància i fins el total pagament del deute. No procedeix imposar les costes processals de primera i segona instància a cap de les parts litigants

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-